

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE CANARISCHE EILANDEN

Een licht absurde komedie

door

Christophe Vanhoutte

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2924

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE CANARISCHE EILANDEN* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTOPHE VANHOUTTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/032
ISBN 978-90-385-09631

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Christophe Vanhoutte
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren – Figuratie)

HEIDI MASSELEIN : Eenvoudig, stil type. Drinkt normaal niet ; wordt in het stuk dronken. Draagt een jurk die er echter uitziet als een overgordijn.

FRANÇOIS DE EERSTE : Echtgenoot van Heidi. Gebruikt regelmatig spreekwoorden, maar verkeerd. Heeft een grote puist op zijn neus.

MICHEL LE CREUX : Baas van Heidi. Luidruchtig, gaat uit van eigen groot gelijk, niemand ontziend. Rijk. Maatpak, maar geen das, hemd ver open. Gebruikt vaak de uitdrukking "ten andere".

CINDY VANDERZANDE : Echtgenote van Michel. Doet heel erg uit de hoogte. Spot met alles. Zelf doet ze niks, ze teert op het succes van haar man. Chique avondjurk, juwelen.

GEORGES : De ober. Doet zijn job duidelijk tegen zijn zin. Is niet echt beleefd, behalve tegen Michel en Cindy. Kledij zoals een ober.

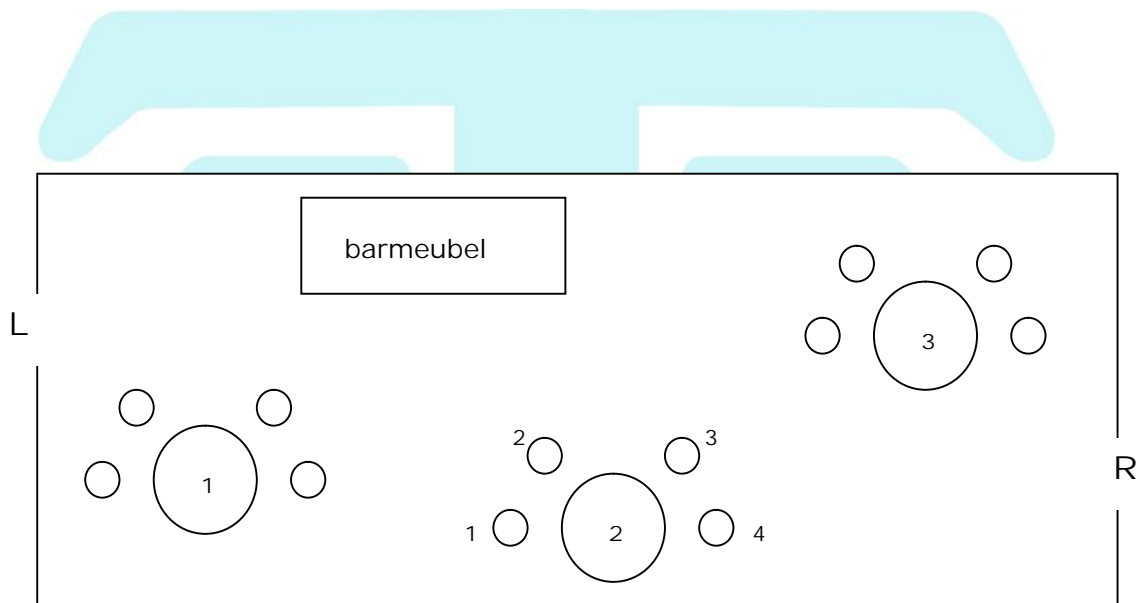
BRIGITTE : Opdienster. Niet al te vriendelijk. Uit de hoogte. Kledij zoals opdienster.

FIGURATIE : Aantal figuranten is aanpasbaar. Bedoeling is om het estaurant wat te vullen, al is er met minstens 1 tafel ook interactie. In deze versie: twee keer twee koppels (2 tafels van 4 personen). Figuranten zijn deftig gekleed, al hoeven de heren niet allemaal een das te dragen. De figuranten hebben geen tekst, maar praten uiteraard wel voortdurend (stil) met elkaar. Ook de conversatie tussen de ober en de figuranten verloopt stil, maar het is door de gebaren en gestes duidelijk wat er gezegd wordt ("smakelijk", "de rekening aub", ...)

DECOR

De eetzaal van een restaurant.

- met een klein barmeubel waarachter de ober de telefoon opneemt en reservaties noteert
- een drietal gedekte tafels (kan meer indien meer figuranten gebruikt worden): glazen, couverts, servetten,
- aankleding eetzaal: planten, kaders, ...
- kant links (L): ingang en toiletten / kant rechts (R): keuken

Tafels: nummering 1, 2 en 3 - Stoelen: nummering tafel 2: 1, 2, 3 en 4.

ETEN

Daar het stuk zich in een restaurant afspeelt, wordt er uiteraard ook eten opgediend. Maar, terwijl soms heel chique menu's worden opgesomd, blijken alle gasten uiteindelijk spaghetti op hun bord te krijgen, zowel bij het voorgerecht, hoofdgerecht als het dessert. Alles wordt gegeten met lepel en vork, zoals spaghetti gegeten wordt.

Tip: maak geen al te grote porties, er moet nog geacteerd worden!

Alle dranken (aperitief, wijn) blijken telkens melk te zijn.

OPMERKING

Het spel dreigt door de locatie zeer statisch te worden, het is daarom aangewezen om de acteurs regelmatig wat beweging te geven, ook aan tafel.

KORTE INHOUD

Ieder jaar kiest bedrijfsleider Michel Le Creux uit zijn personeel de werkneemster die zich het beste heeft ingezet. Dit jaar heeft Heidi gewonnen en samen met haar echtgenoot François wordt ze door Le Creux en zijn vrouw Cindy uitgenodigd voor een etentje in Restaurant De Pepermolen. Een banaal avondje uit waar niemand echt naar uit kijkt en dat dan ook nogal saai dreigt te worden. Maar aan tafel blijkt niet iedereen te zijn wie hij lijkt, en heeft een aantal gasten een verborgen agenda...

De Canarische Eilanden is een licht absurde komedie waarin vier personages - eigenlijk karikaturen – elkaar niks te vertellen hebben. Of toch, want elkeen zit wel met één of andere levensbelangrijke vraag, zoals "Hoe worden eikelkoeken gemaakt?", "Liggen de Vogezen in Italië" of "Welk reisbureau organiseert het beste ramptoerisme?"...

Het stuk duurt anderhalf uur en beslaat het hele etentje, van binnenkomst tot het afscheid.

(Wanneer het licht opgaat (of doek open), staat Georges achter het barmeubel met de telefoonhoorn aan het oor. Aan tafel 3 zitten twee koppels, ze drinken een aperitief (longdrink glazen met melk in).

GEORGES : *(in de telefoon, nors)* Nee, meneer, nogmaals, het restaurant is volledig volzet. *(nadrukkelijk articulerend, met hand een gebaar van een dirigent makend: duim en wijsvinger samen, hand op en neer)* Vol-zet (...) Nee, echt niet. (...) Volgende keer beter. Daaag, meneer. *(legt telefoon af)* Ambetante boerenlul.

(We horen een bel van een opengaande deur rinkelen, van links komen François en Heidi binnen. Brigitte komt op van rechts, Georges kijkt haar aan, knipt met zijn vingers en wijst haar terug naar rechts. Brigitte gaat af rechts, Georges gaat naar François en Heidi, en bekijkt hen zeer misprijzend van kop tot teen.)

FRANÇOIS : Goeie avond meneer, wij zijn...

GEORGES : *(onderbreekt, kort)* Wij zijn volzet.

FRANÇOIS : Volzet? Maar wij hebben nochtans...

GEORGES : *(nadrukkelijk, met handgebaar van een dirigent)* Vol-zet. Geen plaats meer vanavond. *(belerend, elk woord benadrukkend)* Alle stoeltjes zijn gereserveerd.

FRANÇOIS : *(kijkt zijn vrouw beduusd aan, dan tot de ober)* Maar meneer, wij zijn hier op uitnodiging.

GEORGES : Op uitnodiging. Hm hm. Naam?

FRANÇOIS : François De Eerste.

HEIDI : En Heidi Masseurin.

GEORGES : *(terwijl hij achter barmeubel gaat)* We zullen eens kijken. *(slaat een boek open, kijkt er in, heel kort)* Neen, zoals ik dacht. Geen De Eerste. Geen Marsepein.

HEIDI : Masselein.

GEORGES : Masselein? (*zonder naar boek te kijken, nadrukkelijk, nors*) Nee, ook geen Masselein. Zoals ik al dacht, meneer, mevrouw, u bent in het verkeerde restaurant belandt. Dat gebeurt wel vaker. U zoekt natuurlijk restaurant... enfin, (*lachje*) huh, restaurant... bon, laat ons zeggen bistro, of nee, neem maar snackbar, ja dat is het, snackbar Den Gevulden Trog.

FRANÇOIS : Excuseer meneer, maar ik denk dat u het bij het verkeerde uiteinde heeft. Wij moesten namelijk wel degelijk heel zeker in restaurant De Pepermolen zijn. We zijn hier op uitnodiging van Michel Le Creux.

HEIDI : Ja, van menéér Michel Le Creux.

GEORGES : (*nu vriendelijk*) Meneer Le Creux, aha! (*bekijkt François en Heidi nog eens van kop tot teen*) Aaaaahhh.... Ik begrijp het. Goh, is dat weeral een jaar geleden? De tijd gaat vlug.

FRANÇOIS : Pardon?

GEORGES : Welkom, meneer, mevrouw. (*roept naar rechts*) Brigitte!

BRIGITTE : (*komt onmiddellijk op van rechts, gaat naar Georges*) Ja?

GEORGES : Waar bleef je zolang. (*met "dirigent" gebaar*) Wijs de heer en mevrouw... (*kijkt naar François*) wat was het ook weer?

FRANÇOIS : De Eerste.

GEORGES : Juist ja. (*tot Brigitte*) Wijs de heer en mevrouw De Eerste tafel twee aan.

BRIGITTE : (*kijkt verwonderd, kijkt naar de afstand tussen waar ze staan en tafel twee – hooguit twee meter, schudt dan met het hoofd*) Wilt u aan deze tafel plaats nemen. (*wijst tafel twee aan, dan tot Georges, heel kort*) Nog iets?

GEORGES : Voorlopig niet. (*wuift haar weg*) Ga weg.

(*Brigitte verdwijnt rechts, keuken. Georges komt van achter barmeubel en gaat naar tafel twee*)

Meneer en mevrouw Le Creux zijn er nog niet.

FRANÇOIS : Euh, dank u. We wachten wel even.

GEORGES : Maar natuurlijk.

(Heidi en François gaan zitten, respectievelijk stoel 3 en 4. Georges gaat af rechts. François en Heidi kijken een beetje rond).

HEIDI : Dat begint hier al goed.

FRANÇOIS : Klein misverstand, dat is alles. Maak je maar geen zorgen.

(Korte stilte, ze kijken een beetje rond)

HEIDI : François?

FRANÇOIS : Ja, Heidi?

HEIDI : François, ik ben zenuwachtig.

FRANÇOIS : Zenuwachtig? Waarom? 't Is maar een etentje.

HEIDI : Ik ben bang dat ik de verkeerde dingen ga zeggen. Wat moet ik trouwens zeggen? Je zal het zien, ik ga wel weer de ene stommiteit na de andere uithalen.

FRANÇOIS : Wees gewoon jezelf. Doe zoals op het werk.

(Georges komt op van rechts met twee hele kleine borden spaghetti (voorgerecht), gaat naar tafel 3 en dient ze op, neemt de aperitiefglazen en gaat af rechts. Direct na hem komt Brigitte op, ook met twee kleine borden spaghetti die ze opdient aan tafel 3. Daarna verdwijnt zij opnieuw in de keuken (rechts). Georges komt terug met een fles wijn (met melk). Hij schenkt, zonder iemand te laten voorproeven, vier glazen uit (in de "witte wijn glazen") en laat de fles op tafel achter. Hij gaat terug af, rechts. Ondertussen praten François en Heidi gewoon verder.)

HEIDI : Op het werk praten wij nooit met meneer Le Creux. Die zit boven, in zijn bureau. Als hij op de firma is, tenminste. We hebben trouwens liever dat hij niet op de firma is.

FRANÇOIS : Weet je wat, praat een beetje met madame Le Creux. Over... euh, over... ja, over de dingen waarover vrouwen onder elkaar praten, hé. Over koetjes of kalvertjes. Of over kleedjes bijvoorbeeld. Praat maar wat over kleedjes.

HEIDI : Ja? 'k Weet het toch niet hoor. Dat mens bekijkt ons nogal uit de hoogte. Die mensen leven in een heel andere wereld dan ik, zulle.

FRANÇOIS : Dat is niet waar. Ze hebben alleen veel geld, en wij niet. Nog niet. Als ik straks een paar vette contracten versier, zijn we binnen en kunnen we op de buiten gaan wonen, zoals ze dat zeggen.

HEIDI : Jaja, je zegt het zelf ook al jaren.

FRANÇOIS : Een beetje vertrouwen, ons geduld zal binnenkort beloond worden.

HEIDI : Probeer vanavond maar niet te veel over zaken te spreken.

FRANÇOIS : Bah, waarom niet? De meeste contracten worden op restaurant gesloten. Je moet het ijzer heet maken als je het smeedt, Heidi.

HEIDI : Oh! Als het maar vlug achter de rug is.

FRANÇOIS : En waarom? Profiteer er van. Het gaat vanavond over jou. Je bent de beste werknemster van de firma Le Creux van het laatste jaar! Da's toch een hele eer.

HEIDI : Zeg, wat doen we met het geld?

FRANÇOIS : Dat zien we nog wel. Laat ons de beer niet verkopen, voor we zijn vel hebben.

(We horen een bel van een opengaande deur rinkelen, van links komen vier gasten binnen, ze blijven voor het barmeubel staan. Georges komt op van rechts, gevolgd door Brigitte. Hij stapt naar de nieuwe gasten, begroet hen (stil), iemand van de gasten "zegt" iets (zijn naam), waarop Georges bevestigend reageert. Brigitte staat op een afstandje. Georges zegt haar iets, waarop zij de nieuwe gasten tafel 1 aanwijst en afgaat rechts. De gasten gaan zitten. Georges gaat intussen achter het barmeubel waar hij 4 menu's neemt, en geeft ze aan de gasten. Deze beginnen er in te bladeren. Georges verdwijnt terug in de keuken. Tijdens dit alles bekijken François en Heidi de nieuwe gasten quasi onopvallend).

HEIDI : François?

FRANÇOIS : Ja, Heidi?

HEIDI : François, ge hebt toch de chauffage afgezet, hé ?

FRANÇOIS : Jaja.

HEIDI : En is de achterdeur gesloten?

FRANÇOIS : De achterdeur. Heb ik de achterdeur gesloten? HmHm. Zal ik even gaan kijken?

HEIDI : François, lach me niet uit.

FRANÇOIS : Ach, Heidike, waar jij nu toch allemaal mee bezig bent. Probeer je te ontspannen. Profiteer er eens van.

(korte stilte)

HEIDI : François?

FRANÇOIS : Ja, Heidi?

HEIDI : François, wat moet ik bestellen om te eten?

FRANÇOIS : Wat je maar wil. En naar de prijs moet je niet kijken, hé. Die gasten hebben geld genoeg.

HEIDI : Toen we binnenkwamen heb ik de menukaart eens bekeken. Daar staan allemaal dingen op die ik niet ken.

FRANÇOIS : Ja, en wat de veehouder niet kent, eet hij niet, hé. Profiteer er liever van om eens iets nieuws te leren kennen.

HEIDI : Daar gaat het niet over. Maar op die kaart stonden allemaal Franse ingewikkelde namen waar ik nog nooit van gehoord heb. 'k Weet niet wat ze willen zeggen, François. Straks bestel ik nog appelmoes met rijst en mosselen zonder het te beseffen.

FRANÇOIS : Weet je wat, we nemen gewoon wat Le Creux en zijn madam bestellen.

HEIDI : Ja? Als ik het dan maar graag eet.

FRANÇOIS : Wees maar gerust, ze zullen voor zichzelf wel genen bucht kiezen.

(Georges komt uit keuken, hij heeft een notaboekje + balpen mee, gaat naar tafel 1. Neemt daar de bestelling op, neemt de menu's terug, legt de menu's achter het barmeubel en gaat af rechts (keuken))

HEIDI : Waar blijven ze nu toch? *(kijkt op haar uurwerk)* Ze zijn al tien minuten te

laat.

FRANÇOIS : Ze komen wel. Maak je geen zorgen.

HEIDI : We hadden toch beter ergens afgesproken. Zie ons hier nu zitten. Ligt mijn haar goed?

FRANÇOIS : Maar natuurlijk.

(We horen een bel van een opengaande deur rinkelen, van links komen Michel en Cindy binnen. Georges komt vanuit de keuken, gevolgd door Brigitte. Als hij ziet dat het Michel is, trekt hij een aangenaam gezicht, draait zich om naar Brigitte en wijst haar met een vingerknip terug de keuken in. Gaat dan met grote passen naar hen toe. François en Heidi hebben hen ook gezien, en staan recht.)

GEORGES : Meneer Le Creux. Wat een genoegen u opnieuw te mogen verwelkomen.

En mevrouw Le Creux, u ziet er weeral stralend uit.

MICHEL : Dank u Georges. *(kijkt rond)* Ah, ik zie dat mijn gasten er al zijn.

GEORGES : Inderdaad meneer Le Creux, iemand van uw werkvolk, veronderstel ik?

MICHEL : Inderdaad Georges, goed gezien.

GEORGES : Alweer een jaartje voorbij.

MICHEL : Klopt. Allez, we gaan er ons bij zetten. *(gaat naar tafel 2, gevolgd door Cindy)* Dag Heidi. *(geeft haar een hand)*

HEIDI : Dag meneer Le Creux, hoe...

MICHEL : *(onderbreekt haar)* Heidi *(zingt plots met open armen in stijl Zwitsers herderinneke in de bergen, met Duits accent)* Heidi! Heidi!

CINDY : Michel, stel je niet aan. Het hele restaurant kijkt naar jou.

MICHEL : Dat ze. En dag euh... menéér Heidi. Ha Ha Ha !!! *(lacht luid, geeft hem een hand)*

FRANÇOIS : François is de naam.

MICHEL : Ah, François. *(geeft een samenzweerderige knipoog)* Bij mij is het meneer Le Creux. Maar voor vanavond Michel.

HEIDI : Dag Meneer Le Creux. Hoe maakt u het?

MICHEL : Tuttuut. Ik kom hier net te zeggen dat "Meneer" niet thuis is vanavond. Zeg

dus maar "Michel". Ten andere, dit hier is mijn madam.

FRANÇOIS : Ah, mevrouw Michel. *(klikt de hielen tegen elkaar en maakt een stijve buiging)* Enchanté madame.

HEIDI : *(stil, kort, kwaad)* François! *(tot Cindy)* Dag madam Le Creux.

CINDY : *(uit de hoogte)* Mijn naam is Vanderzande.

HEIDI : *(geeft hand)* Dag madam Vanderzande.

MICHEL : Maar, allez, laat ons gaan zitten.

(François en Heidi gaan terug zitten (4 en 3), Michel gaat zitten stoel 2, Cindy stoel 1. Intussen heeft Georges vier menukaarten vanachter het barmeubel gehaald, en geeft ze aan de vier gasten. Dan gaat hij af rechts (keuken)).

HEIDI : Mag ik u eerst nog eens bedanken, meneer Le Creux om...

MICHEL : *(onderbreekt haar)* Stt! Wat heb ik gezegd? *(nadrukkelijk)* Michel. Ik sta er op. Vanavond is het "Michel". Enkel vanavond natuurlijk, maandag in de fabriek is het uiteraard opnieuw meneer Le Creux, zoals altijd, maar voor vanavond sta ik er op. *(nadrukkelijk)* Michel.

HEIDI : Euh,... Michel. Dank u. Ik wilde u dus nog eens bedanken om ons hier uit te nodigen in dit chique restaurant.

MICHEL : Bah bah, chique restaurant. Niet overdrijven, hé. Het is inderdaad geen frietkot, maar ook geen driesterrenrestaurant, hé.

CINDY : *(niet erg opgetogen dat ze er is)* Nee, dat is waar.

MICHEL : *(onverstoord)* Maar de chef hier smijt iets eetbaars op een bord, dus dat is al iets. Ik kom hier ten andere minstens twee keer per maand, met zakenpartners. En één keer per jaar neem ik iemand van het personeel mee.

CINDY : Ja, en ge hebt er geen idee van hoe snel dat gaat, zo'n jaar.

MICHEL : *(cynisch)* Mijn vrouw kijkt er ook maanden op voorhand naar uit, is het niet, schat?

CINDY : *(droog)* Jaja.

MICHEL : En ze staat er op om mee te komen, is het niet?

CINDY : Ik moet wel. Als ik niet mee ging, duikt hij gegarandeerd na het etentje in bed met de winnares van dienst.

FRANÇOIS : Excuseer, madam, maar mijn Heidi zou dat nooit doen.

HEIDI : Excuseer, madam, maar mijne François zou dat nooit toelaten.

CINDY : Maar meiske toch, denkt gij nu echt dat uwen François zou meegevraagd zijn, mocht ik niet meekomen? Jaja, hij heeft het vroeger genoeg geprobeerd. Die met de kortste minirok maakte hij werkneemster van het jaar, en die mocht dan mee voor een tête à tête in één of ander hotelletje.

(Intussen en tijdens de volgende replieken komt Brigitte op van rechts, uit de keuken, met dienblad met 4 aperitieven – 4 longdrink glazen met melk – die ze naar tafel 1 brengt en daar opdient. Ze gaat terug af rechts, wanneer ze tafel 2 passeert houdt ze even halt, plaatst haar duimen op haar voorhoofd, wuift met haar handen en steekt haar tong uit ; dit alles achter de rug van Michel, die niks opmerkt)

MICHEL : Bon, 't is al goed. We gaan dat potje niet opendoen, hé.

(korte stilte)

HEIDI : *(probeert haar beste algemeen Nederlands boven te halen)* Euh, madam Vanderzande, wat een mooi ensembleke draagt u. Daar.

CINDY : Pardon? Oh, dit. Een niemendalleken van Couture X. Ja, mijnen vent hier mag dan wel veel geld verdienen, maar als het op uitgeven aankomt... holala.

MICHEL : *(tot François)* Vrouwen toch, hé. Nooit content. Dat niemendalleken kost ten andere evenveel als een gemiddeld maandloon van één van mijn werkneemsters. Maar nog is het niet genoeg, hé.

HEIDI : Couture X. Amaai. Daar durf ik niet binnen gaan, zulle. *(maakt vluchtig met duim en wijsvinger "veel geld" gebaar naar François)*

CINDY : Waarom niet, ze hebben er ook aangepaste maten hoor. En vullingen, al wat je wilt.

(Heidi kijkt boos, zegt niks)

MICHEL : Bon, we zullen maar eens een keuze maken zekers?

(François en Heidi slaan de menukaart open en beginnen te zoeken; Michel en Cindy doen dat niet)

Ik stel voor dat we allemaal de weekmenu nemen. D'accord?

(François en Heidi slaan menukaart terug dicht)

HEIDI : Euh, natuurlijk, meneer Le Cr... *(onderbreekt zichzelf)* ik bedoel Michel.

(Georges komt op en gaat naar tafel 2, met notaboekje en balpen in de hand)

GEORGES : Heeft u al een keuze gemaakt, meneer Le Creux?

MICHEL : De weekmenu, Georges. Vier keer. En voor jullie? *(lacht hard)*

FRANÇOIS : *(probeert ook te lachen)* Huh.

CINDY : *(is het grapje gewend, en beu)* Allez, vooruit. Voor mij ook.

HEIDI : *(heeft het niet begrepen)* Ik ben niet zo'n grote eter, meneer Michel.

GEORGES : *(haar negerend)* Vier keer de weekmenu dus. Een uitstekende keuze.

MICHEL : Vertel eens, wat schaft de pot eigenlijk?

GEORGES : *(dirigeert)* Deze week serveren we als voorgerecht een salade van lauwe kreeft met tomaat en basilicum.

CINDY : *(tussen haar tanden)* Allez, nog maar eens kreeft.

GEORGES : Als hoofdgerecht bereidt de chef een jong everzwijn met Westmallesaus, zwampaddestoelen en wafelaardappeltjes. *(dirigeert)* En als dessert serveren we een slaatje van krieken in room met wodka en groene peper.

MICHEL : Wat denkt het gezelschap? Gaan jullie dat naar binnen krijgen?

CINDY : *(tussen haar tanden)* Binnen houden, dat zal meer het probleem zijn.

FRANÇOIS : Klinkt zeer lekker, Michel.

HEIDI : *(een beetje ongerust)* En veel.

GEORGES : Met aangepaste wijnen, meneer Le Creux?

MICHEL : Uiteraard Georges.

GEORGES : In afwachting breng ik u een aperitiefje.

MICHEL : Ge moest al terug zijn, Georges. En laat het eten ten andere maar vlug komen, want we zijn gehaast.

(Georges neemt de menukaarten, legt ze achter het barmeubel en gaat af rechts)

(tot François en Heidi) Ja, we hebben inderdaad niet zoveel tijd. Mijn vrouw en ik moeten nog naar een feestje.

FRANÇOIS : Ah, u heeft nog een afspraak?

CINDY : Ja, een feestje van de jachtclub. We gaan ons dus niet kunnen bezighouden straks. *(spottend)* Spijtig, hé.

FRANÇOIS : Jachtclub? Ik neem aan dat u zelf over een jacht beschikt?

MICHEL : Ik zelf? Ja, er moet daar ergens eentje liggen, maar ge krijgt mij daar niet in hoor. Zie je mij al... Ha, die is goed. Nee, we zijn in de eerste plaats gewoon lid van die club. Kwestie van een beetje te ... hoe noem jij dat altijd, schat?

CINDY : Socializen. Ja, een mens moet al eens onder het volk komen, hé. Allez, volk van standing dan, hé.

MICHEL : Daarvan gesproken, laat ons ten andere maar eens nader kennismaken. Ja, we zien mekaar wel alle dagen op het werk, maar veel praten doen we eigenlijk niet, hé.

HEIDI : Altijd maar werken, hé. *(kleine stilte, herstelt zich dan vlug)* Maar dat is goed, dat is goed.

MICHEL : Juist ja. En daar word je ten andere ook voor betaald. Zeg eens, Heidi, wat doe jij als je niet aan het werken bent?

HEIDI : Tijdens de pauze?

MICHEL : Neenee. Niet tijdens de pauze. Onnozel kind. Hm. Tijdens de pauze zegt ze. Allez, wat doe je in je vrije tijd, als je thuis bent, met verlof. Of in het weekend.

HEIDI : Oh, het huishouden, hé. Dat is nooit gedaan, hé.

FRANÇOIS : Heidi is een echt huisvrouwkje.

MICHEL : Een vrouw aan de haard. Zo is het oorspronkelijk bedoeld!

CINDY : En heb je geen echte hobby's?

HEIDI : Echte hobby's? Wel, wij zijn ramptoeristen.

CINDY : Ramptoeristen? Maar allez, zeg. Hoe gaat dat?

FRANÇOIS : Als er ergens een ramp of een groot ongeval is gebeurd, dan trekken we daar onmiddellijk naar toe. Als het niet ver is, doen we dat met de fiets. Dan blinken we onze fietsbellen op, en zijn we weg. Soms voor een hele dag.

HEIDI : Ja, als het een grote ramp is, hé. Als het een maar een kleine ramp is, bijvoorbeeld een kettingbotsing met een auto of tien, dan werken we dat af in een halve dag.

MICHEL : Ramptoerisme. Hm. Draait dat goed?

FRANÇOIS : Bah, er zijn natuurlijk nog te weinig reisbureaus die er echt werk van maken, maar het zit toch in de lift hoor. Bij ons in de buurt is er één reisbureau dat gespecialiseerd is in branden. Ze hebben daarvoor een exclusief contract afgesloten met de brandweer. Zeer interessant. Als vaste klant ben je altijd als eerste ingelicht over een brand, en achteraf krijg je een greet-and-meet met enkele pompiers. Als je geluk hebt zelfs met een van de slachtoffers.

MICHEL : Als ze nog leven.

HEIDI : Niet noodzakelijk. Je moet natuurlijk geluk hebben, hé.

CINDY : Wel, het lijkt mij heel interessant. We moeten dat ook eens doen Michel. We gaan verdomme nooit ergens, wij. Ja, jij, op reis voor jouw zaken, alleen. Maar ik, ik zit hele dagen thuis. Verdomme, Michel, ik wil ook op ramptoerisme.

MICHEL : Jaja. We zien nog wel.

(Georges komt op met vier aperitieven (longdrink glazen met melk), gaat naar tafel 2, en zet ze bij de gasten)

GEORGES : Vier aperitief maison. Alstublieft.

(Georges gaat naar rechts, kijkt in het passeren naar tafel 3 en gaat dan af keuken. We horen iemand met zijn vingers knippen. Brigitte komt op en gaat naar tafel 3, neemt de borden van het voorgerecht weg en gaat er mee af)

rechts, keuken)

MICHEL : *(neemt glas, houdt het in de lucht)* Bon, santé. *(drinkt)*

FRANÇOIS : *(neemt glas)* Prosit.

HEIDI : *(neemt glas)* Gezondheid.

(Cindy zegt niks ; allen drinken)

(hoest na het drinken, verslikt zich bijna) Amaai. Dat is straf.

CINDY : Ja dat is van den alcohol hé.

HEIDI : Ja, dat ben ik niet gewend, madam. Ik drink zelden iets met drank in.

CINDY : Iets zonder drank? Is dat niet te droog?

MICHEL : En François, wat doe jij in het dagelijkse leven?

FRANÇOIS : Ik? Ik ben vertegenwoordiger voor Bistavenia.

MICHEL : Bij De Nul! De wijnboer. Ha, hoe is het met den ouden baas? Dat is ten andere lang geleden zeg dat ik die nog eens tegen de grond heb gedronken.

FRANÇOIS : Hij ligt er onder.

MICHEL : Huh?

HEIDI : François, dat zeg je toch niet.

FRANÇOIS : Sorry, 't was er uit voor ik het wist. *(plechtig)* Hij is komen te stappen.

MICHEL : *(verrast door dat nieuws)* Pardon?

CINDY : Dat hij dood is. Weeral een begrafenis waarop je niet was uitgenodigd. Sedert die keer dat je met een stuk in je voeten de cha-cha-cha bent beginnen dansen met de rouwende weduwe én haar dochter, mogen we dat soort genoegens ook aan ons laten voorbijgaan.

(Georges en Brigitte komen uit de keuken met elk twee kleine borden (voorgerecht - spaghetti); gaan er mee naar tafel 1, zetten ze bij de gasten. Georges gaat af keuken, terwijl Brigitte de lege aperitiefglazen meeneemt en af gaat keuken. Georges komt terug met een fles wijn (met melk), schenkt vier glazen vol op tafel 1, zet de fles op tafel en gaat naar keuken. De anderen (tafel 2) zetten ondertussen gewoon hun conversatie verder, nu en dan van hun